

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. София, 19.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XI ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Емил Дечев

Членове: Петър Н. Славчев
Виктория М. Станиславова

при участието на секретаря Богданка Н. Гешева
в присъствието на прокурора Ахм. Хюсм. К. М. К. Б. М. Б. Д.
като разгледа докладваното от Емил Дечев Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20211100603678 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Глава XXI от НПК

С присъда от 18.06.2021 г., постановена по НОХД № 7144/2019 г. по описа на СРС, НО, 8-ми състав е признан подсъдимия Н. Т. В. за виновен в това, че на 29.09.2018 г., около 12:00 часа, в гр. София, в ж.к. „*****“ държал огнестрелно оръжие – пистолет марка „IDEAL BLACK“, модел „2004“, калибър 9 мм. Р.А.К., с фабричен номер „A5765“, с демонтирана стеснителна муфа/пластина, предназначена за предотвратяване изстрелването на твърдо тяло (снаряд) през цевта на оръжието, което представлява огнестрелно оръжие по смисъла на Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (Обн. ДВ. бр.73 от 17 Септември 2010г., в сила от 17.09.2010 г.) (ЗОБВВПИ): Чл. 4, ал. 2 огнестрелно оръжие е преносимо цевно оръжие, което произвежда, проектирано е да произведе или може да е видоизменено, така че да произведе, изстрел с куршум или снаряд, чрез действието на взривно вещество“, без да има за това надлежно разрешение - съгласно чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, според който: „Директорът на ГДНП на МВР или оправомощено от него длъжностно лице, съответно началникът на РУ на МВР, издава разрешение за съответната дейност или мотивирано отказва издаването му в едномесечен срок от подаване на заявлението.“, във вр. с чл. 50, ал. 1, ал.2 и ал. 3 от ЗОБВВПИ – чл. 50, ал. 1 „Физически и юридически лица, регистрирани като търговци по смисъла на Търговския закон, лица, създадени със закон или с акт на Министерски съвет, културни организации по смисъла на Закона за закрила и развитие на културата могат да придобиват взривни вещества и пиротехнически изделия, с изключение на фойерверки от категория 1, чрез закупуване, по наследство, чрез дарение или замяна след получаване на разрешение за придобиване, издадено от директора на ГДНП на МВР или от оправомощено от него длъжностно лице, или от началника на РУ на МВР по местонахождение на обекта за съхранение“, ал.2 „Български граждани, граждани на други държави членки, пребиваващи на територията на

Република България, граждани на трета държава, постоянно пребиваващи на територията на Република България, и юридически лица с нестопанска цел, регистрирани по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел, могат да придобиват само по наследство взривни вещества и пиротехнически изделия, с изключение на фойерверки от категория 1, след получаване на разрешение за придобиване, издадено от директора на ГДНП на МВР или от оправомощено от него длъжностно лице, или от началника на РУ на МВР по местонахождението на обекта за съхранение“ и ал. 3 „Лицата по ал. 1 и 2 могат да придобиват огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях чрез закупуване, дарение, замяна или по наследство след получаване на разрешение за придобиване, издадено от директора на ГДНП на МВР или от оправомощено от него длъжностно лице, или от началника на РУ на МВР по местонахождение на обекта за съхранение или по постоянния адрес на физическото лице.”, явяващо се престъпление по чл. 339 ал.1 пр.2 алт.2 от НК, поради което и при условията на чл. 54 от НК му наложил наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 2 /две/ години, изпълнението на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложил за изпитателен срок от 4 /четири/ години, считано от датата на влизане на присъдата в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 189, ал. 3 от НПК, подсъдимият Н. Т. В. е осъден да заплати по сметка на СРС направените по делото разноски в размер на 480 лв. /четиристотин и осемдесет лева/; в полза на Държавата направените в досъдебното производство разноски в размер на 55.26 лв. /петдесет и пет лева и двадесет и шест стотинки/, както и на основание чл. 190, ал. 2 от НПК да заплати сумата от 5 лева, представляваща държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

На основание чл. 53, ал. 1 от НК, съдът е отнел в полза на Държавата веществени доказателства – един брой пистолет „IDEAL BLACK ” модел „2204“, с фабричен номер 5765, един броя пълнител, шест броя газ-сигнални патрони, един брой гилза всички на съхранение в група КОС 07 РУ – СДВР.

Срещу присъдата, в законоустановения срок, е постъпила въззивна жалба и допълнение към нея от упълномощения защитник на подсъдимия В. в лицето на адвокат Р., в които присъдата се определя като неправилна, необоснована и незаконосъобразна. Твърди се, че по делото не са налице доказателства, от които да се установява, че процесното оръжие е било с демонтирана стеснителна муфа преди изземването му от страна на органите на МВР. Сочи се, че оръжието не е било запечатано веднага в плик като веществено доказателство, а няколко полицейски служители са си „играли“ с него, с което била нарушена процедурата по изземването му. Изразява се становище, че съставеният протокол за доброволно предаване е компроментиран, доколкото е изготвен по-късно не на мястото на инцидента. Акцентира се на разясненията на вещото лице, което е посочило, че процесното оръжие не може да стреля с бойни патрони, както и че такива е невъзможно да бъдат поставени в цевта му. Поради това се предлага на въззивния съд да отмени първоинстанционната осъдителна присъда и да постанови такава с противоположно съдържание, с която подсъдимият да бъде признат за невиновен по повдигнатото му обвинение, за което е предаден на съд.

В разпоредително заседание на 12.10.2021 г. въззивният съдебен състав по реда на чл. 327 НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на подсъдимия и свидетели, изслушване на вещи лица и ангажирането на други доказателства.

В съдебно заседание на 25.10.2021 г. е допуснато провеждане на въззивно съдебно следствие, в хода на което са изслушани обясненията на подс. В., като с оглед тяхната проверка и пълното изясняване на обстоятелствата от предмета на доказване, съдебният състав прецени за необходимо да бъде изискана справка от служба „КОС“ към 07РУ-СДВР, както и да бъде назначена допълнителна съдебно-балистична експертиза с конкретно поставени на вещо лице въпроси.

В хода на съдебните прения пред настоящия съд, представителят на Софийска градска прокуратура, пледира за потвърждаване на първоинстанционната присъда. Счита, че заключението на допълнителната СБЕ доказва, че става въпрос за бойно оръжие, за което подсъдимият не е имал надлежно разрешително. Сочи, че чрез премахването на муфата, пистолетът е бил преработен в огнестрелно оръжие, с което е възможно изстрелването на снаряд и нанасяне на сериозни поражения.

Защитникът на подсъдимия – адв. Р., счита за недоказано по делото обстоятелството, че именно подсъдимият е премахнал муфата на пистолета. Твърди, че полицейски служители са пипали пистолета, поради което същият е компроментиран като веществено доказателство. Заявява, че е твърде вероятно муфата на оръжието да е била премахната от самите полицаи. Счита, че обвинението не е доказано по безспорен начин, както и че деянието е несъставомерно, поради което подсъдимият следва да бъде оправдан.

Подсъдимият Н.В., в правото си на лична защита и на последната си дума поддържа изложеното от адвоката си и моли съда за оправдателна присъда.

СОФИЙСКИЯТ ГРАДСКИ СЪД, XI-ти въззивен състав като съобрази изложените от страните доводи и сам служебно провери изцяло правилността на присъдата съобразно изискванията на чл. 314 НПК, намира за установено следното:

За да постанови присъдата си, районният съд е провел съдебно следствие по общия ред, като е събрал редица гласни и писмени доказателства, а именно: показания на свидетелката Р. В.а, В. П., И. Я., П./ дадени в хода на съдебното следствие и по отношение на П. приобщените от ДП по реда на чл.281, ал.5, вр. ал.1 от НПК – л.31/, протокол за доброволно предаване, писмо – справка от СДВР-МВР, служба КОС / л.84 от д. пр./, заповед за задържане, свидетелство за съдимост, заключения на СБЕ, ведно с разпита на вещото лице.

Пред настоящата съдебна инстанция бяха събрани нови доказателства - бе проведен разпит на вещите лица П.П. и Р.Т. и бе прието заключението на допълнителната СБЕ, допусната от въззивния съд, както и бяха приобщени нови писмени доказателства.

Въззивната инстанция счита, че първостепенният съд е установил правилно фактическата обстановка по делото на база събрания доказателствен материал, като новосъбраните такива пред настоящата инстанция не само не доведоха до промяна във фактическите изводи на първостепенния съд, а даже напротив - изслушаното заключение на допълнителната СБЕ и допълнителния разпит на вещите лица по категоричен и несъмнен начин подкрепиха фактическите и правни изводи, направени от първостепенния съд. Ето защо и настоящата съдебна инстанция възприе изцяло фактическата обстановка, установена от първостепенния съд, която е следната:

Подсъдимият Н. Т. В. е роден на ***** г., в с. Ореховица, област Плевен, с адрес в гр. София, ж.к. ***** българин, български гражданин, с висше образование, женен, пенсионер, неосъждан, ЕГН *****.

През месец май 2005г. подсъдимият закупил пистолет с фабричен № а 5765 от фирма „Е.“ ООД. Подсъдимият В. получил през 2011г. удостоверение за регистрирано уведомление за притежание на неогнестрелно оръжие- газов пистолет „Voltran Firat“ Magnum Black кал.9РА.№ EF -780357.

На 29.09.2018г. подсъдимият Н.В. излязъл от жилищен блок в гр. София, ж.к. „*****“, вх.1, ап.1 и отишъл зад блока, където копаел градинка. Той носел със себе си пистолет марка „IDEAL BLACK“ модел 2004, кал.9 мм. Р.А.К. с фабричен № „А5765“ с демонтирана стеснителна муфа /пластина предназначена за предотвратяване изстрелването на твърдо тяло /снаряд/ през цевта на оръжието. Пистолетът бил поставен в колана му.

По това време св. И. Я. – п.служител бил в района, заедно със св. В. П. като изпълнявали служебните си задължения. Същите били на място по подаден сигнал за лице, което е починало. Те установили бездомно лице, в безсъзнание и изчаквали екип на СМП. Към св. Я. и колегата му след около десетина минути се приближили деца, които казали, че възрастен мъж размахва по тях пистолет. Свидетелят Я. решил да провери посоченото от децата, тъй като те били настоятелни и се отправил към мястото. Свидетелят В. П. останал при намереното тяло.

Зад бл. № ** в ж.к. *****“ св. Я. заварил подсъдимия Н.В. да копае градинка. Я. провел кратък разговор с подсъдимия и видял, че в колана на панталона на В. се намира оръжие. Я. поискал от В. да представи документ за самоличност и поискал от него да предаде оръжието. Подсъдимият В. отказал да го стори и бутнал полицейския служител, заявявайки, че пистолета не е негов и няма да му го даде. Тогава св. Я. взел пистолета като го издърпал, сложил го на земята и разпоредил на В. да стои спокойно. Подсъдимият В. отправял словесни реплики към св. Я., бутал го, опитал се да вземе пистолета обратно, поради което св. Я. поставил помощни средства на Н.В.. На мястото пристигнал и св. П., който заварил В. с поставени помощни средства, а оръжието на земята, като св. Я. го поставил в страничния джоб на панталона си. Я. бил с униформено облекло. Свидетелите Я. и П. съобщили за случилото се и на място пристигнал екип. На разследващ полицай от 07 РУ –СДВР, св. Я. предал с протокол за доброволно предаване инкриминирания пистолет.

Н.В. бил отведен в 07 РУ –СДВР.

На същата дата било образувано д. пр. по реда на чл. 212 ал.3 НПК.

В хода на производството Н.В. предал с протокол за доброволно предаване два броя копие на удостоверение.

На 27.02.2019г. с постановление за привличане в качеството на обвиняем, предявено на Н.В. на 08.03.2019г., последният бил привлечен в качеството на обвиняемо лице, като му било повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл.339 ал.1 пр.2 алт.2 от НК.

В хода на досъдебното производство била назначена и изготвена СБЕ, като съобразно заключението на същата процесното оръжие – пистолет марка „IDEAL BLACK“ модел 2004, кал.9 мм.Р.А.К. с фабричен № „А5765“ с демонтирана стеснителна муфа/пластина предназначена за предотвратяване изстрелването на твърдо тяло /снаряд/ през цевта на оръжието представлява в така предадения си вид огнестрелно оръжие, той е технически изправен и годен да произвежда изстрели като е предназначен за газ-сигнални боеприпаси с кал.9 мм. Р.А.К., но може да се използва и с преправени боеприпаси със сачма от кал.9 мм.Р.А.К., а представените за изследване боеприпаси са стандартни, газ-сигнални патрони, съдържащи „папаверин“ и „хлорацетофенон“ с кал.9 мм. Р.А.К. и могат да бъдат изстреляни с представения за изследване пистолет.

Според заключението на приетата по делото пред настоящия съд, допълнителна съдебно-балистична експертиза, изготвена от вещите лица П.П. и Р.Т., представения за изследване пистолет е фабрично произведен сигнално-газов пистолет „IDEAL BLACK“ модел 2004, кал. 9 мм., с № А5765 с демонтирана от цевта стеснителна муфа. Прието е, че въпреки отсъствието на стеснителна муфа, в пистолета не може да се зареди стандартен боеприпас за огнестрелно оръжие (стандартен боен патрон) и да се произведе изстрел. Според вещите лица обаче, в това състояние, под действието на взривно вещество е възможно с пистолета да се изстреля твърдо тяло с диаметър не по-голям от 5.3 мм. Експертите са посочили, че в такива случаи обикновено се използват саморъчно изработени нестандартни боеприпаси за направата, на които се използва стандартен халосен патрон, който допълнително е снабден със сачма или друг вид твърдо тяло. Становището на вещите лица е, че не са необходими специални знания и умения за отвиването и завиването на муфата към канала на цевта. Същото става чрез отвертка, шестограм или друг инструмент с

подходяща форма и размери.

От разпита на вещите лица пред въззивният съд се установи, че отсъствието на преградна муфа позволява през цевта на пистолета да се изстреля твърд снаряд, но не и стандартен боен патрон, доколкото в случая не е преработен патронника на пистолета. Вещите лица посочиха като най-често срещани в практиката за стрелба с пистолети с отстранена муфа боеприпаси снабдени със една или няколко сачми. Експертите разясниха, че при проведения от тях експеримент са използвали стандартен халосен патрон, пред който поставили сачма, като в резултат на произведения изстрел сачмата е проникнала на 14 см. в балистичния желатин, чиято плътност съответства на плътността на човешкото тяло.

В хода на първоинстанционното производство е изискана справка от СДВР-КОС, съобразно която на Н.В. е издаден удостоверителен документ за регистрирано уведомление за притежание на неогнестрелно оръжие – газов пистолет „Voltran Firat“ Magnum кал. 9 Black PA№ EF-780357.

Съгласно изисканата в хода на въззивното съдебно следствие справка от служба „КОС“ към 07 РУ-СДВР с рег. № 338200-18809/09.11.2021г., на подсъдимия В. не е издаван удостоверителен документ по чл. 54, ал. 4 от ЗОБВВПИ за регистрирано уведомление за притежание на огнестрелно оръжие – газов пистолет „Ideal Black 2004“, кал. 9мм. Р.А.К., № А5765.

Първоинстанционният съд прецизно и в съответствие с изискванията на процесуалния закон е анализирал ангажираните по делото доказателствени източници. Противно на доводите на защитата настоящата въззивна инстанция намира, че липсват основания, които да мотивират съда да промени направените в първоинстанционния съдебен акт фактически констатации, тъй като в мотивите към обжалваната присъда са обсъдени всички събрани по делото доказателствени материали, като не е допуснато превратното им тълкуване. В съответствие с разпоредбата на чл. 305, ал. 3 от НПК, в мотивите към присъдата подробно са посочени установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. Не се констатира съществени противоречия между отделните доказателствени източници, които да налагат подробното им обсъждане. Извършеният от контролираната инстанция анализ на събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност се споделя изцяло от този състав, поради което се явява безпредметно да бъде преповтарян в настоящото изложение.

Във връзка с горното въззивната инстанция споделя напълно изводите на СРС относно доказателствената съвкупност, като приема, че държането на инкриминирания пистолет от страна на подсъдимия В. на инкриминираните по делото дата и място, се установява категорично и непротиворечиво от показанията на разпитаните по делото свидетели, от писмените доказателства и заключенията на приетите по делото и неоспорени от страните експертизи, а същото не се отрича и от подсъдимия.

Следва единствено да бъде даден отговор на доводите и възраженията, изложени в жалбата и допълнението към нея, както и на тези от страните в съдебно заседание.

Съществено внимание в жалбата на защитника на подсъдимия В. е отделено на критична оценка на приобщаването като веществен доказателство на инкриминирания пистолет, предмет на престъплението. Това е направено с протокол за доброволно предаване, съставен от органа по разследване (л. 62 от ДП), в който протокол се удостоверява предаването от страна на св. Я. на „... един брой пистолет „Ideal Black 2004“, № А5765 с пълнител със седем патрона“. Защитата на подсъдимия, твърди че протокола за доброволно предаване не е бил изготвен на мястото на престъплението, че инкриминираното оръжие не е било непосредствено запечатано в плик, като в тази връзка в жалбата се прокрадва съмнение за недобросъвестна намеса и манипулиране на вещественото

доказателство от полицейските органи преди предаването на оръжието на водещия разследването. Според защитата така съставения протокол за доброволно предаване е компроментирано и съмнително писмено доказателство, което не установява по безспорен и несъмнен начин приобщаването на пистолета и неговото състояние преди намесата на полицейските органи. Така поднесената теза не може да бъде споделена, защото е основана на оценка на протокола за доброволно предаване изолирано от останалите доказателствени източници, без съпоставка с тях и при липса на комплексен доказателствен анализ. В тази връзка, следва да се припомни, че протоколите за доброволно предаване „не възпроизвеждат доказателства, а само им дават процесуална легитимация, като установяват връзката на материалния факт /вещественото доказателство/ с обстоятелствата по делото“ - решение № 204 от 28.05.10 г., постановено от ВКС, 2 н.о.по к.н.д.129/10 г. Оттук насетне отношението на материалния факт към престъпното поведение подлежи на доказване с всякакъв допустим доказателствен материал - било то чрез писмени доказателствени средства като протокол за оглед, било то чрез веществени доказателствени средства като фотоснимки, диапозитиви, планове, схеми и други, както е прието в цитираното вече решение на ВКС. А дори и да липсва подобно развитие на процеса, веществените доказателства могат да бъдат установявани с всякакви доказателствени средства и способности - например разпит на свидетели, следствен експеримент, експертиза и т.н. Остава да се утвърди обстоятелството, че индивидуализацията на приобщеното вещественото доказателство чрез протокола за доброволно предаване трябва да бъде несъмнена.

В светлината на заявеното в генерален план, следва да се отбележи, че доказателствената съвкупност по делото, обсъдена в нейната взаимовръзка, прави възможно на първо място проследяване движението на инкриминирания предмет в хода на целия процес, и на второ – установяване идентичността на предадената от св. Я. с протокол за доброволно предаване от 29.09.2018 г. вещ с тази, която е установена като фактически държана от подсъдимия В. на инкриминираните по делото дата и място. В този ред на мисли, откриването на инкриминирания пистолет и последващото му предаване на водещия разследването се установява не само чрез протокола за доброволно предаване, но и от свидетелските показания на св. Я. и св. П.. Конкретиката по настоящето дело установява, че на инкриминираната по делото дата, подсъдимият В. е отказал да се подчини на полицейско разпореждане и не е предал доброволно носенето от него оръжие, а вместо това е оказал физическа съпротива, довела до обезоръжаването му от страна на полицейския служител Я. и поставянето на помощни средства – белезници. В тази насока, настоящият съдебен състав, подобно на първоинстанционния съд, кредитира с доверие показанията на св. Я. и св. П., които по отношение на обсъжданите факти и обстоятелства са напълно единни, еднопосочни, взаимнодопълващи се, непротиворечиви, необорени от останалите, събрани по делото доказателствени източници, поради което следва да се приеме, че са обективно и добросъвестно депозиран и няма пречка да бъдат поставени в основата на изводите на съда по фактите. Вярно е, че св. П. не е възприел същинската част от проверката на подсъдимия, доколкото последният е бил ангажиран с друг сигнал, но показанията му потвърждават факта, че при пристигането си на място, този свидетел е установил подсъдимия В. с поставени белезници, както и обстоятелството, че оръжието му е било поставено на земята. Посочените гласни доказателствени средства по категоричен начин обосновават връзката между процесния пистолет, подсъдимия В. и неговото деяние. Същата е безспорна и няма място да бъде поставяна под съмнение. След като фактическата власт на подсъдимия върху инкриминирания пистолет, е била прекъсната като резултат от неизпълнението на полицейското разпореждане и оказаната от подсъдимия съпротива, наложила и използването на помощни средства, не съществува пречка всеки един от свидетелите Я. или П. да предаде оръжието на водещия разследването, което действие не пречи да бъде оформено в протокол за доброволно предаване. В този смисъл, макар и да не е приобщен към доказателствената съвкупност по делото посредством протокол за обиск и изземване,

връзката между пистолета и подсъдимия е установена по несъмнен начин чрез показанията на св. Я. и св. П., поради което не може да се отрече качеството му на вещественото доказателство по делото.

Обобщено казано, приобщаването на обсъждания предмет като вещественото доказателство е установено на основата на коментираната верига от данни и го легитимира като автономен носител на информация. Затова, с ползването на вещественото доказателство, съответно свързаните с него експертни изводи, при вземане на решения относно конкретни обстоятелства, включени в предмета на доказване, не е допуснато нарушение на процесуалните правила.

Не е основателно възражението на защитата, че протокола за доброволно предаване от 29.09.2018 г. не е бил съставен на мястото на престъплението, а по-късно и на друго място, както и че вещественото доказателство не е било запечатано в плик. Напротив, видно от показанията на св. Я. е, че оръжието е било предадено на пристигналият на място разследващ полицай така, както е отразено и в самия протокол за доброволно предаване. В него е записано, че на 29.09.2018 г. предметът на престъплението е бил предаден от св. Я. на К.Д., разследващ полицай при 07 РУ-СДВР, а като място на предаването е отразено - служебния автомобил на разследващия орган, находящ се в „гр. София, ж.к. ****“, обръщало на автобуси, до блок ***“ или именно на мястото на престъплението. Коментираният протокол е бил предявен на св. Я., който пред първоинстанционния съд е заявил, че протоколът е подписан от него, както и че съдържанието отразява точно фактите от действителността. Противно на доводите на защитата, от съдържанието на протокола за доброволно предаване също така се установява и обстоятелството, че предаденият на разследващ полицай Димитров пистолет „Ideal Black 2004“, № А5765 с пълнител със седем патрона, е бил надлежно запечатан в прозрачен найлонов плик с картон серия А 0294277 и силиконов печат 709 НЕКД-СДВР. Проследяването на протеклите действия по разследването установява, че същия пистолет и в същата опаковка е постъпил за изследване от основната съдебно-балистична експертиза, обективирана в Протокол № 291/2018 г., с оглед на което и това възражение се явява неоснователно.

Тезата на защитата, че полицейските служители са си „играли“ с пистолета и изразеното в тази връзка съмнение, че същите нарочно са премахнали преградната муфа на оръжието, също не издържа на въззивната проверка. Вярно е, както сочи защитата, че при разпита си пред съда, св. Я. е заявил, че пълнителят на процесния пистолет е бил свален от полицейските служители, но това обстоятелство далеч не означава, че полицаите са си „играли“ с пистолета, още по-малко навежда на извод за проявена недобросъвестност и манипулиране на вещественото доказателство от тяхна страна. В тази насока, заключението на допълнителната съдебно-балистична експертиза установява, че премахването на преградната муфа на оръжието може да стане единствено по механичен път чрез отвертка, шестограм или друг инструмент с подходяща форма и размери. Доказателства за такова механично въздействие върху инкриминираното оръжие от страна на полицаите по делото не са налице, а посочените от св. Я. действия по махане на пълнителя и зареждане на оръжието по никакъв начин не могат да доведат до горепосочения резултат. От друга страна, по делото не са установени каквито и да било основания, поради които полицейските служители да имат мотив и повод да навредят умишлено и злонамерено на подсъдимия, доколкото нито св. Я., нито св. П. са имали предходни отношения или контакти с подсъдимия, нито се установява да имат някаква изгода от същото. Нещо повече, в хода на разследването не са направени каквито и да било оплаквания от страна на подсъдимия или защитата му за извършена интервенция върху процесния пистолет от страна на полицейските служители. В заключение, въззивният съд намира, че липсват каквито и да било индикации за манипулиране на вещественото доказателство преди предаването му за първоначално експертно изследване. В този смисъл, твърденията на защитата, че

подсъдимия не е знаел, че пистолета е с премахната муфа, настоящият съд намира за опровергани по категоричен и несъмнен начин от доказателствата по делото.

Като неоснователно въззивната инстанция оценява и възражението на защитата, касателно съставомерността на осъщественото от подсъдимия деяние и по-конкретно представлява ли процесният пистолет огнестрелно оръжие по смисъла на закона. В тази връзка, въззивният съд кредитира заключенията на изготвените по делото балистични експертизи, като обективно изготвени от компетентни вещи лица, безпристрастни и в пълнота отговарящи на поставените въпроси. Въз основа на експертните заключения може да се направи извод, че представения за изследване пистолет марка „IDEAL BLACK“ модел 2004 , кал.9 мм.Р.А.К. с фабричен № „А5765“ , преди да бъде видоизменен - чрез демонтиране на част от него - стеснителна муфа, предназначена да не пропуска преминаване на твърдо тяло през цевта, е бил стандартен сигнално-газов пистолет. Същият е технически изправен и чрез него може да се постигне изстрелване на твърдо тяло /саморъчно изработени нестандартни боеприпаси/, като този факт му придава характеристиките на огнестрелно оръжие. Експертите са категорични, че така модифициран /с отстранена стеснителна муфа/ представения за изследване пистолет е годен да произведе изстрели, а при употребата му с нестандартни патрони, снабдени с твърдо тяло да нанесе тежки поражения. Така посочените изводи на вещите лица са и доказателствено обезпечени чрез проведена експериментална стрелба, при която е използван халосен патрон и оловна сачма с диаметър 5.3мм., която в резултат на произведения изстрел е установено, че е проникнала на 14 см. в балистичния желатин / гел, чиято плътност съответства на плътността на меките тъкани на човешкото тяло/. Ето защо и макар да не е възможно чрез него да бъде произведен изстрел със стандартен боен патрон, то процесният пистолет в този си вид представлява годно огнестрелно оръжие по смисъла на чл.4, ал. 2 от ЗОБВВПИ, поради което и това възражение на защитата не е основателно. Видоизменението на газовото оръжие в огнестрелно по посочения начин променя първоначалното му предназначение съгласно чл. 4, ал. 2 от ЗОБВВПИ, като го поставя под действието на разрешителния режим, установен в ЗОБВВПИ. Щом като е придобил оръжие, което не е подчинено на разрешителния режим по цитирания закон, задължение на подсъдимия е да поддържа пистолета в техническо състояние, съгласно първоначалното му предназначение. Всяка промяна в конструкцията на оръжието, водеща до промяна в предназначението му, по начин, който поставя в действие установения със ЗОБВВПИ разрешителен режим, ангажира отговорността на извършителя.

При така установената фактическа обстановка , въззивният съд се солидаризира с правните изводи на първата инстанция, че подсъдимият Н.В. е осъществил състава на престъплението по чл. 339, ал. 1 НК.

От обективна страна на 29.09.2018 г. подс. Н.В. е държал пистолет марка „IDEAL BLACK“ модел 2004 , кал.9 мм.Р.А.К. с фабричен № „А5765“, представляващ стандартен газ-сигнален пистолет, но с демонтирана предпазна муфа и явяващ се огнестрелно оръжие по смисъла на ЗОБВВПИ, без да има за това надлежно разрешение. Втората изпълнителна форма на престъплението по чл. 339, ал. 1 от НК – „държането“ е от категорията на т.нар. „продължени престъпления“, при които изпълнението се характеризира с трайно, продължаващо непрекъснато осъществяване на състава, до настъпването на някакви зависещи или не от волята на дееца обстоятелства, които го прекратяват. Съставомерно „държане“ по чл. 339, ал. 1 НК е налице, когато за огнестрелното оръжие няма надлежно разрешение и то обективно се намира във фактическа власт на дееца. В случая безспорно се установи, че инкриминираният пистолет се е намирал във фактическото държане на подс. В., който е осъществявал/а/ пряк физически контакт с оръжието. Към 29.09.2018 г. инкриминираният пистолет е бил с премахната предпазна муфа, което позволява изстрелване на твърди тела и в този си вид представлява огнестрелно оръжие по см. на чл. 4, ал. 2 ЗОБВВПИ. На следващо място държането на огнестрелното оръжие е станало без за

това подсъдимият да е имал надлежно разрешение от органите на МВР. Предвид характера на огнестрелното оръжие, чието държане би могло да доведе до причиняване на наранявания и човешки жертви, законодателят е въвел специален разрешителен режим с оглед упражняването на строг контрол върху неговото придобиване и държане. Подс. В. не се е съобразил именно с този специален режим, предвиден в ЗОБВВПИ и държал огнестрелно оръжие без надлежно разрешение.

От субективна страна, съдът прие, че деянието е осъществено при пряк умисъл от страна на дееца - подс. В. е съзнавал всички елементи, обхванати от обективната страна на деянието по чл. 339, ал. 1 НК, съзнавал е противообществения характер на осъществяването на деянието, предвиждал е неговите общественноопасни последици и е искал и целял тяхното настъпване.

В заключение следва да се отбележи, че правилно на база събрания по делото доказателствен материал и с оглед на конкретно установената фактическа обстановка, подсъдимият е бил признат от първостепенния съд за виновен за извършено престъпление по чл. 339, ал. 1, пр. 2, алт. 2 от НК

При правилна правна оценка на събрания доказателствен материал и на установената по делото фактическа обстановка, първостепенният съд е индивидуализирал наказанието на подсъдимия по реда на чл. 54 от НК.

Първостепенният съд е приел като смекчаващо отговорността на подсъдимия обстоятелство чистото му съдебно минало. Отегчаващи отговорността обстоятелства не са констатирани.

Настоящата инстанция намира, че като отегчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства следва да се отчетат - неизпълнението на полицейско разпореждане за предаване на оръжието и оказана физическа съпротива срещу полицейския служител, както и данните по делото, че процесния пистолет подсъдимият е размахвал срещу деца, което е станало и повод за извършената му проверка - все обстоятелства, разкриващи висока степен на обществена опасност на самото деяние и на дееца.

Всичко това дава основание на въззивния съд да прецени, че правилно наказанието на подсъдимия е индивидуализирано по реда на чл. 54 от НК, тъй като не са налице доказателства нито за многобройни, нито за изключителни смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства. Същевременно определяне на наказание в минималния предвиден от закона размер не би съответствало на степента на обществена опасност на деянието и на дееца.

Наказанието на подсъдимия е определено при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства в размер на 2 години „Лишаване от свобода“- извод, който не се споделя от въззивния съд, но който не може да бъде коригиран поради липса на съответен протест. В този смисъл, въззивният съд нито би могъл да увеличи наказанието на подсъдимия, нито би могъл да постанови ефективното му изтърпяване, но за това пък не счита, че са налице каквито и да е било основания за намаляване на така наложеното му наказание.

Още повече, че няма и отправено такова искане към въззивния съд.

По отношение на веществените доказателства, налице е хипотезата на чл. 53, ал. 2, б. „А“ НК за отнемането им в полза на държавата, като се явяват предмет на престъпление, чието притежаване е забранено, при което те правилно са били отнети по този ред.

Законосъобразно са изчислени извършените в наказателното производство разноси и с оглед изхода на делото обосновано са поставени в тежест на подсъдимия.

С оглед изхода на делото и на осн. чл. 189, ал. 3 от НПК в тежест на подсъдимия

следва да бъдат възложени и направените пред въззивния съд разноси, а именно 214,40 лева - възнаграждение за вещите лица, изготвили допълнителната СБЕ.

След обобщаване на резултатите от извършената на основание чл. 314 от НПК цялостна служебна проверка на първоинстанционния съдебен акт, въззивната инстанция не констатира наличието на основания, налагащи неговото изменение или отмяна, поради което и с оглед на посочените съображения, постанови своето решение

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 334, т. 6 от НПК във връзка с чл. 338 от НПК, **СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО, XI въззивен състав**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 18.06.2021 г. по НОХД № 7144/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 8 състав.

ОСЪЖДА подсъдимия Н. Т. В. (с установена по делото самоличност) да заплати в полза на държавата и по сметка на СГС направените пред въззивния съд разноси в размер от 214,40 лева (двеста и четиринадесет лева и четиридесет стотинки) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____